

Sygn. akt V KK 405/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Przemysław Kalinowski

SSN Jarosław Matras (sprawozdawca)

Protokolant Anna Kowal

w sprawie **M. W.**

skazanego z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 28 stycznia 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w P.

z dnia 27 czerwca 2011 r.

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę oskarżonego M. W.
przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P.**

UZASADNIENIE

M. W. został oskarżony o to, że: „w dniu 25 marca 2011 r. o godz. 09.35 w P. na ul. T., przed upływem pięciu lat od odbycia w okresie od 17 stycznia do 17 września 2010 r. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w P. z dnia 13 listopada 2008 r., sygn. akt ... 225/08 za przestępstwo tego samego rodzaju, wbrew wyrokowi Sądu Rejonowego w P. z dnia 16 listopada 2010 r., sygn. akt ... 1349/10, kierował samochodem osobowym marki

Opel Vivaro o numerach rejestracyjnych [...], tj. o czyn z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.”

Sąd Rejonowy w P. wyrokiem zaocznym z dnia 27 czerwca 2011 r., sygn. akt ... 488/11 uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz obciążył go kosztami procesu. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 8 lipca 2011 r.

Kasację na korzyść od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok w całości zarzucił mu rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego – art. 64 § 1 k.k., polegające na skazaniu oskarżonego M. W. za popełnienie przestępstwa w warunkach recydywy szczególnej podstawowej, pomimo braku ku temu przesłanek określonych w art. 64 § 1 k.k.

Podnosząc ten zarzut Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co zważywszy na jej kierunek skutkuje jej uwzględnieniem w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Rację ma skarżący gdy wskazuje, że zaskarżony wyrok zapadł z rażącą obrazą art. 64 § 1 k.k., choć podkreślić trzeba, co zresztą wynika z uzasadnienia kasacji, iż przyczyną wadliwego przyjęcia działania oskarżonego w warunkach określonych w przepisie art. 64 § 1 k.k. było nietrafne ustalenie czasokresu odbycia przez oskarżonego kary orzeczonej za podobne przestępstwa, będące z kolei konsekwencją niewłaściwej analizy istniejących w dacie orzekania danych co do odbycia tej kary. W niniejszej sprawie podstawę do zastosowania wobec M. W. odpowiedzialności w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k. stanowiło ustalenie o odbyciu w okresie od 17 stycznia 2010 r. do 17 września 2010 r. kary łącznej 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec tego oskarżonego w prawomocnym wyroku łącznym Sądu Rejonowego w P. z dnia 13 listopada 2008 r., sygn. ... 225/08. Kara łączna w takim wymiarze obejmowała kary pozbawienia wolności w wymiarze po 6 (sześć) miesięcy orzeczone za przestępstwa z art. 244 k.k. wyrokami Sądu Rejonowego w C. w sprawach o sygn. akt ... 36/07 i ... 253/06 (rozstrzygnięcie w pkt 2 wyroku łącznego

– k. 24-25 akt ... 488/11). Z adnotacji sporządzonej przez sekretarza sądowego, widniejącej na odpisie wyroku łącznego ... 225/08 znajdującego się w aktach sprawy w dacie orzekania, wynikało, że w dniu 30 listopada 2009 r. skazany został warunkowo zwolniony z odbywania tej właśnie kary 8 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym kara ta miała być wykonywana dopiero w okresie od dnia 17 stycznia 2010 r. do dnia 17 września 2010 r. (k. 25). Jest zatem oczywiste, że z informacji tej wynikało, iż skazany nie rozpoczął jeszcze wykonywania kary 8 miesięcy pozbawienia wolności, co do której następnie sąd *meriti* przyjął, iż stanowi ona podstawę do ustalenia działania w warunkach z art. 64 § 1 k.k. Innej zaś informacji o odbyciu tej kary w koniecznym – dla spełnienia warunku z art. 64 § 1 k.k. – czasokresie w aktach sprawy w dacie orzekania nie było i, jak dalej zostanie wskazane, być nie mogło. Podkreślić przy tym należy, że od strony formalnoprawnej odpis tego wyroku w ogóle nie został ujawniony w trakcie przewodu sądowego, albowiem nie został ujęty jako dokument zawnioskowany do ujawnienia w akcie oskarżenia, a tylko te dokumenty zostały formalnie ujawnione (k. 27 i 36-37). Trzeba też wskazać, że adnotacja widniejąca na odpisie wyroku była zgodna z danymi zawartymi w aktach sprawy ... 225/08 Sądu Rejonowego w P., który orzekł karę łączną. Skazany korzystał bowiem z warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania tej kary od dnia 30 listopada 2009 r. (k. 118, 119), a po jego odwołaniu, z przerw w wykonywaniu tej kary łącznej (k. 170, 185, 186, 188, 193). Dopiero z dniem 14 października 2011 r. rozpoczął odbywanie kary łącznej (k.172), by już 7 listopada 2011 r. uzyskać kolejną przerwę w jej odbywaniu (k. 185). Jest zatem jasne, że na skutek braku właściwej analizy danych dotyczących odbywania kary łącznej doszło do wadliwego ustalenia istnienia ujętej w art. 64 § 1 k.k. przesłanki odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy za przestępstwo tego samego rodzaju. Uchybienie to stanowi w konsekwencji o rażącym naruszeniu art. 64 § k.k. i mogło mieć istotny wpływ na treść zapadłego wyroku. Wprawdzie przepis art. 64 § 1 k.k. nie stał się podstawą wymiaru kary, ale mógł mieć wpływ na treść wyroku w zakresie wymiaru kary, a nadto pociąga za sobą negatywne dla skazanego konsekwencje w zakresie skorzystania z warunkowego przedterminowego zwolnienia od odbycia sumy kar

pozbawienia wolności orzeczonych za przestępstwa nie podlegające łączeniu (art. 79 § 1 k.k. w zw. z art. 78 § 2 k.k.).

Z tych powodów konieczne stało się uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji, który rozpoznając sprawę ponownie uwzględni okoliczności wskazujące na brak możliwości przypisania oskarżonemu działania w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 k.k.